

som han rejser i sit ordførerindlæg, gælder det naturligvis også spørgsmålet om annoncering. Jeg har bare ikke noget ordentligt svar på spørgsmålet om nabohøring, og om vi kan stille krav om, at det skal være bestemte aviser og alt det dér. Lad os snakke om det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

Af Hans Christian Schmidt (V) og Niels Jørgen Langkilde (KF) m.fl.
(Fremsat 12/12 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Man kan roligt sige, at dette forslag er et markant tegn på, at genbrugstanken lever her i Folketinget, for det er nemlig identisk med et forslag, der tre gange tidligere har været fremsat.

Første gang afviste jeg det med henvisning til, at man skulle afvente evalueringen af det frikommuneforsøg, der dengang var i gang, med overflytningen af kompetencen til kommunerne. Anden gang, da vi havde evalueringen og den ikke gav støtte til dette forslag, afviste jeg det på den baggrund. Tredje gang, forslaget blev fremsat, var for præcis to år siden, og efter min overbevisning er der intet sket siden da, der begrunder, at man må indtage en anden stilling.

Forslagsstillernes argument er at undgå dobbeltadministration. Jeg synes, der er tale om en hensigtsmæssig fordeling af opgaverne mellem amterne og kommunerne, hvor nogle opgaver løses af kommunerne og andre af amterne. Hvis vi skal tage denne diskussion op igen, må vi da i hvert fald afvente det arbejde, der i øjeblikket er i gang i Opgavekommissionen.

Genbrugstanken er al ære værd, og hvis der sådan er et præstationsbehov for at fremsætte tilstrækkelig mange forslag, er det selvfølgelig bedre at tage prøvede forslag, der har været igennem en grundig behandling i Folketinget og er blevet afvist tre gange tidligere. Det sparer meget tid.

Martin Glerup (S):

Som ministeren fremhævede, er det fjerde gang, forslaget fremsættes, og i forbindelse med den sidste behandling for to år siden sagde jeg fra dette sted: Forhåbentlig vil det vare en rum tid, før Folketinget ser det samme forslag for fjerde gang.

Nu er forslaget kommet igen, men der er ikke rigtig kommet andre boller på suppen. Jeg mener sådan set, at der ikke er meget nyt puttet på forslaget. Substansen er nu som tidligere, at det er fornuftigt, at amterne varetager planlovs-kompetencen i det åbne land, og det er fornuftigt, at kommunerne varetager planlægning i by- og sommerhusområder og i landzonearealer, som er omfattet af en af kommunen vedtaget landzonelokalplan.

En af de store kvaliteter i dansk planlægning er afgrænsningen mellem by- og landzoneområder. Opgavekommissionen, der er nedsat, skal i løbet af ti år komme med forslag til en eventuelt ændret opgavevaretagelse mellem de forskellige kommunale og amtslige organer. Derfor mener jeg, det vil være fornuftigt at afvente det udspil.

Umiddelbart virker dansk planlægning godt. Zoneloven og dens restriktive administration har hovedæren for, at Danmark i vid udstrækning er friholdt for skæmmende reklameskilte og skæmmende bygninger i det åbne land. Generelt set har vi et smukt og uspoleret landskab.

Opgavekommissionen kigger på det, og vi mener, at den planlægning, som har en god kvalitet her i landet, fortsat skal være til stede, men det er klart, at hvis det kan gøres endnu bedre, og hvis Opgavekommissionen kan pege

på en bedre placering osv., er vi naturligvis parat til at drøfte det til den tid.

Bodil Thrane (V):

Når Venstre nu sammen med Det Konservative Folkeparti fremsætter dette forslag i Folketinget om at overføre landzonekompetencen til landets kommuner, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi fortsat har et håb om og måske en forventning om at få så mange af Folketingets partier til at tilslutte sig, at der kan blive flertal for at lade den sunde fornuft råde.

I Venstre har vi altid haft den opfattelse, at beslutningerne skal træffes så tæt på befolkningen som overhovedet muligt, og her er netop et område, som vi med stor succes kunne lade kommunerne overtage. Man kan godt med lidt god vilje sige, at vi burde sende det signal, selv om miljøministeren nu har sørget for, at en del af byzoneplanlægningen er taget fra kommunerne. Alligevel vil jeg meget gerne understrege og gentage, at alle meldinger om forsøget i Nordjyllands Amt under frikommuneordningen, sådan som jeg har læst det, netop var positive i modsætning til det, som miljøministeren gav udtryk for, og man havde gode erfaringer med, at kommunerne havde disse kompetencer med hensyn til landzoneplanlægning.

Venstre er helt overbevist om, at landets kommunalbestyrelser er de nærmeste til at værne om netop deres del af Danmark, og at der vil blive taget hånd om både natur, miljø og befolkningens interesser på en harmonisk måde inden for lovens rammer med den forskellighed, det må indebære.

Det er så vigtigt i vort demokrati, at ansvaret ligger så tæt på borgerne som muligt, og det uanset om det nærmeste folkevalgte forum er en kommune eller et amt. Jeg kan ikke lade være at andre mig over den bekymring og den skepsis over for kommunerne, der indimellem udtrykkes fra denne talerstol, nemlig om de nu har andre interesser end dem, som vi herinde mener, at de skal have, hvorimod vi i andre sammenhænge ser en iver for at give forskellige interessegrupper mere magt og indflydelse i forhold til den demokratisk valgte kommunalbestyrelse.

Endelig er der i beslutningsforslaget også tale om en forenkling, for, som vi skriver i forslaget, sagsgangen er tung og langsommelig. Først skal kommunernes teknikere og derefter kommunernes politiske system behandle en sag, hvorefter amtet skal gøre akkurat det samme. Det vil

oven i købet sige, som vi jo har været vidne til i et utal af sager, at det politiske system i en kommune kan blive underkendt af et administrativt apparat i amtsrådet.

Det finder vi er i direkte modstrid med ordet folkestyre, og hvis vi nu vedtog dette beslutningsforslag, ville vi i hvert fald komme ud over det. Nu er chancen her for at gøre folkestyret enklere på et område, og jeg håber derfor, at jeg får stor tilslutning fra Folketingets partier.

Anni Svanholt (SF):

Det er nærmest en årlig tilbagevendende begivenhed, at Venstre og De Konservative, nogle gange også sammen med Fremskridtspartiet, fremsætter et forslag om at overføre landzonekompetence fra amterne til kommunerne.

SF har ved tidligere behandlinger af det samme forslag tilkendegivet, at vi i SF ikke ser noget grundlag for at gennemføre denne ændring, som er foreslået, og derfor afviser vi forslaget.

Formålet med zoneloven er jo at sikre, at den sammenfattende planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Sådan står der.

I SF mener vi, at amtsrådet, som i øvrigt forvalter naturbeskyttelsesloven, miljøloven, vandindvindingsloven, råstofloven og mange flere love, er bedst egnet til at varetage dette formål set på baggrund af de øvrige interesser. Zoneloven er et vigtigt redskab i planlægningen og beskyttelsen af det åbne lands interesser.

Evalueringen af frikommuneforsøgene med overførsel af landzonekompetence fra amtsråd til kommunalbestyrelser viste også, at der er en klar og hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem amt og kommune som følge af revisionen af lovgivningen på plan- og naturbeskyttelsesområdet, og derfor skal den nuværende kompetencefordeling mellem amtsråd og kommunalbestyrelser fastholdes.

Denne vurdering deler vi helt i SF, og derfor afviser vi det foreliggende forslag.

Aage Brusgaard (FP):

Ja, det er en brug; det er korrekt. Fremskridtspartiet har to gange fremsat forslaget alene. Første gang var der ingen, der ville støtte det,

hverken V eller K. Næste gang støttede Venstre det, men ikke De Konservative.

Så tænkte vi: Næste gang kan vi da spørge, om de ikke vil være medforslagsstillere, og det gjorde vi så i folketingsåret 1993-94, og da blev det fremsat som lovforslag nr. L 205, og da var både De Konservative og Venstre med, og det var henholdsvis Rønholt og Kirkegaard og Filt Jensen og Anders Mølgaard fra de to partier.

Så havde vi det fremme igen i folketingsåret 1995-96, også sammen med V og K, og det var så fru Eva Møller og hr. Niels Jørgen Langkilde og hr. Jens Vibjerg og hr. Hans Christian Schmidt, der var på sammen med os.

Og derfor vil jeg da spørge Venstre og De Konservative: Hvorfor genfremsætter man det lige pludselig uden Fremskridtspartiet? Er man fornærmet på os?

Der er skiftende årstal og sådan nogle ting, men alle begrundelserne er jo de samme som dem, jeg havde for 10 år siden. Og det er klart, at vi støtter vores eget forslag, så jeg kan da godt blive lidt sur over, at man ikke engang spørger os, for det er absolut Fremskridtspartiet, der har ophavsretten til forslaget.

Addi Andersen (CD):

Når vi bevæger os rundt i landet, nyder vi alle sammen godt af, at planlægningen af det åbne land har været fremsynet og helhedsorienteret. Og for at nå målet: en konsekvent og hensigtsmæssig planlægning, er det nødvendigt, at der tages helt overordnede hensyn i planlægningen.

Planlægningen af det åbne land har betydning for udnyttelsen af landet i en meget lang fremtid, og særligt i de sager, hvor der dispenseres fra de overordnede retningslinjer, skal man være meget sikker i sin sag, for ellers kan man let risikere at gøre varig skade.

Derfor er det afgørende, at de hensyn, der tages i planlægningen, ikke kun har aktuel betydning, men også gælder fremover.

Sådan som planlægningen foregår i øjeblikket, er det CD's klare opfattelse, at amterne netop er i stand til at foretage den vanskelige balancegang på en meget fornuftig måde, og jeg kan derfor ikke se fordelene ved at flytte zone-lovskompetencen over til kommunerne.

Som de andre gange, hvor tilsvarende forslag har været til behandling, må CD også i dag afvise forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Niels Jørgen Langkilde som ordfører for forslagsstillerne.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne til forslaget. Og jeg må sige, at man gør sig anstrengelser for ikke at genbruge motiverne til at afvise forslaget; den kreativitet kan man da roligt tilskrive venstre side i salen: Nu er det opgavekommissionen, vi skal vente på! Men vi har ventet på mange, og vi skal nok også vente på Godot, inden vi får overbevist den side af salen.

Jeg synes, at det, der har været mest slående, er, at vi nu hører den afvisning fra nogle partier, der lige har holdt nogle blændende taler om »Agenda 21« og om, at man skal have tillid til befolkningen i kommunerne og sørge for at komme længst muligt ud i lokalsamfundene, for blup, nu ruller de det hele tilbage og siger: Nej, nej, det var ikke meningen, at det skulle gå så langt!

Man kan også se det, når vi taler om regelsanering, og det her er jo en del af vores regelsaneringspakke, hvor vi kommer med et regelsaneringsforslag hver uge. Og i den forbindelse har der været en ekspeditionsfejl, vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard: Da vi arbejdede med denne sag, var hr. Aage Brusgaards store indsats på det område gledet os lidt af minde, og det er ikke, fordi vi vil holde Fremskridtspartiet eller andre gode folk ude.

Men engang imellem skal man da også kunne glæde sig over politisk tyveri. Vi har f.eks. glædet os over, at den nuværende regering har stjålet mange sikkerhedspolitiske holdninger fra den tidligere regering, og det skal den have tak for. Man kan sådan set ikke opnå noget bedre i politik, end at ens holdninger bliver stjålet af andre og gjort til varemærker for dem, for så har man jo ikke levet forgæves.

Lad mig også sige, at det jo viser, hvor svært det er at komme dobbeltadministration til livs her i Folketinget, for her har vi altså en situation, hvor vi er ude for, at kommunerne og amterne kigger på de samme ting, og det kunne vi altså spare lidt på ved at fritage amterne for de opgaver. Det ville være en lettelse af den amtslige administration.

Jeg har også noteret mig, at der stadig væk er meget forskellige vurderinger af evalueringen af frikommuneforsøgene, for den ene side af salen siger: Det var vel nok dejligt, og det gav anledning til en masse ekstra initiativer, og

meget få af dem blev omgjort af højere instanser; men den modsatte side af salen blæser alle de negative eksempler, der er i den, op, så de fylder deres bevidsthed, og det gør, at man ikke har rykket sig meget.

Jo, måske har man alligevel rykket sig noget, for selve tankegangen har jo gået ud på at glide mod en større og større centralisme på planområdet. Det har vi jo bl.a. set ved, at hele detailplanlægningen nu altså glider væk fra kommunerne og over til amterne.

Men denne mere centrale styring er Det Konservative Folkeparti jo ikke pr. rygmarvsrefleks imod, men vi mener, at den er gal på det her område, for den fjerner beslutningerne for meget fra befolkningen, og det er vi helt enige med vores medforslagsstiller, Venstre, i.

Til slut vil jeg sige til CD's ordfører, at jeg er lidt overrasket over partiets negative indstilling til forslaget, for vi har jo hørt tidligere folketingsmedlem fra CD Svend Aage Jensen udtale sig meget positivt om forslaget, og jeg havde da håbet, at det havde smittet af på partiet. Men det kan vi jo komme tilbage til under udvalgsarbejdet, hvor vi lige kan vende argumenterne en ekstra gang. Og jeg håber da, at vi denne gang – alle gode gange fire – kan få en større opbakning bag forslaget.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Martin Glerup, og derefter er det miljø- og energiministeren.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil godt én gang for alle sige, at kommunerne har rig mulighed for at anvende planlægningsinstrumentet også i det åbne land. Bl.a. er 1.500 landsbyer omfattet af en landzoneafgrænsning, og der er 1.200 landzonelokalplaner, hvor kommunerne efter en landzoneplanlægningsproces har fået myndigheden i de områder. Så der er muligheder, hvis man gør sig umage med det.

Men samtidig vil jeg sige, at jeg sådan set også mener, at amtsrådene er demokratisk valgte organer.

Så genbrug af Fremskridtspartiets forslag tjener hverken hr. Niels Jørgen Langkilde eller fru Bodil Thrane til ære.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Da jeg tidligere udtalte regeringens kommentarer til Venstres og De Konservatives genbrugs-

forslag, glemte jeg rent kollegialt at gøre opmærksom på, at hr. Bent Hindrup Andersen, inden han gik fra mødet her i dag, fordi han var optaget andetsteds, ville have mig til at sige, at han fuldt ud er enig i regeringens holdning i denne sag.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg skal takke for den sidste melding, men den overrasker mig ikke så meget, for sådan et godt gammelt marxistisk parti kan jo lide den slags centralistiske løsninger.

Men til hr. Martin Glerup, som sagde, at vi kan undgå at lægge tingene for langt væk fra borgerne ved at lave en hel masse ekstraplaner – og der skal vel laves flere tusinde planer – vil jeg sige, at det er ikke løsningen i sig selv, for det er ikke kun landsbyerne, vi taler om her. Og bare at stange et par tusinde planer ud er en omvej, hvis man skal undgå bureaukrati, og det er i alt fald ikke sådan, vi tænker i Venstre og Det Konservative Folkeparti, når vi vil lave regelsanering. Men tak for bemærkningen!

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 18. februar 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 18.45